

H.M. Dronningens tale ved indvielsen af den sydlige del af Jægersborg Hegn i Dyrehaven

Taler

H.M. Dronning Mary
Dronning

Dato

7. april 2024

Sted

Dyrehaven

Minister, borgmestre og alle jer, der er mødt op her i Jægersborg Dyrehave.

Fra jeg var helt lille, har jeg længtes efter at komme ud, når jeg var inde. Den trang har jeg stadigvæk. Og mit møde med den unikke danske natur har ikke gjort den mindre.

Skoven fylder mig med ro og energi på samme tid – uanset om det er en tur alene, med familien og hundene eller på hesteryg. Det er, som om jeg får lidt bedre styr på mine tanker og får lidt mere opfindsomme ideer på en skovbund end ved et skrivebord.

Skovens dufte, lyde, farver og lysfald vækker vores nærvær og vores sanser – her er vi bare. Sådan har jeg det i hvert fald. Hver årstid har sit at byde på. Og selv om det ikke er nogen hemmelighed, at efter sommer kommer efterår, og efter vinter kommer forår, så fylder skiftene os alligevel år efter år med stemninger og forventninger.

Som lige nu, hvor foråret er her, og skoven er i fuld gang med at vågne efter vinterens dvale. Skovbunden kribler og krabler, og træernes knopper gør klar til at springe ud. Alting spirer og gror, og før vi får set os om, står skoven i fuldt

flor. Med bøgen som den helt store lysegrønne stjerne. Foråret kommer med en forhåbning om alt det, der er på vej.

Men naturen har også rødder i alt det, der var. Nogle af Dyrehavens egetræer er ældgamle og har uden tvivl været vidne til lidt af hvert. De stod her allerede, da Frederik den 3. tilbage i 1669 satte de første hjorte ud og lagde grunden til Dyrehaven, som vi kender den i dag. Dengang måske mest for at kunne jage hjortene, men ikke desto mindre med Danmarks mest besøgte skov som resultat.

De kron dyr, dådyr og sikahjorte, som vi i dag kan se græsse mellem stammer og i lysninger nedstammer fra Frederik den 3.s tid. De har formet haven til det, den er i dag. For her i skoven har hvert dyr sin rolle at spille. Hjortene spiser bark og skud og holder beplantningen nede, så solen når skovbunden og giver liv til insekter, padder og svampe, som igen udgør næring for blandt andet fugle.

Vores natur er fantastisk – men den er også skrøbelig. Derfor skal vi passe på den. Det gør vi blandt andet ved at lade den passe sig selv og ved at omlægge skov til urørt skov og natur til vild natur.

Med dagens udvidelse af Jægersborg Dyrehave passer vi på naturen. Fra og med i dag vil Dyrehaven være en fjerdedel større til glæde for alle os, der elsker at komme her, og for alt det liv, der hører hjemme her. Blandt andet de 116 truede arter, der bor i de her smukke omgivelser, som udgør et sandt smørhul for biodiversitet. At der også er plads til forlystelser, eremitageløb og hubertusjagt kan vi kun glæde os over. Når blot vi husker på, at vi er gæster i haven, mens dyr og planter har hjemme her.

Naturen var her først, også før de første kongelige monogrammer kom op på de røde porte. Traditionen tro skiftes monogrammet ud ved et tronskifte, og jeg har glædet mig til at se min mand, Kong Frederik den 10.s monogram på portene fra i dag.

Lad det nye monogram minde os om, at efter én generation følger en ny, og kommende generationer har som os brug for en mangfoldig natur i balance.

Tillykke med udvidelsen.

Kilde

kongehuset.dk

Kildetype

Dokumentation på online medie

Tags

Indvielsestale, Kongehuset

URI

<https://www.dansketaler.dk/tale/h-m-dronningens-tale-ved-indvielsen-af-den-sydlige-del-af-jaegersborg-hegn-i-dyrehaven>